

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 5 cor. 40 bani.
Pe o jumătate de an 2 cor. 70 bani.
România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamente se fac la „Tipografia Poporului” Sibiu.

Foale politică Apare în fiecare Duminică.

Telefon Nr. 146.
Adresa telegrafică: „Foala Poporului”, Sibiu.

INSERATE:

să primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(Strada Măcelarilor Nr. 12).

Un șir petit prima-dată 14 bani, a două-oraș
12 bani, a treis-oraș 10 bani.

Politica prim-ministrului Brătianu.

S'a vorbit rar despre România cu atâta luare aminte ca în timpul din urmă. Ținuta ei, bogăția ei de cereale, și mai presus de toate puterea armelor ei, a fost ținta cătră care s'au îndreptat ochii și grija celor două înfrățiri de state europene. Joia trecută s'a sfârșit desbaterile în senatul din București (casa magnaților) și cu privilegiul acesta dl Brătianu a ținut o minunată cuvântare, răspunzând mai cu seamă acelor, cari s'au arătat nemulțumiți, cu felul de-a fi al guvernului. Vorbirea aceasta pe care o dăm și noi în numărul de față al „Foi Poporului”, se deosebește mai cu seamă prin seriozitatea ei, prin seninătatea vederilor ei, arătând în cea mai largă măsură, de câtă înțelepciune și prevedere este condus dl Brătianu, în clipele aceste grele prin cari trece regatul român.

Cuvântarea dlui Brătianu.

În primul rând dl președinte al consiliului a amintit, că puterea politică pe care se sprijină guvernul în politică sa se întemeiază nu numai pe cea mai deplină unitate și înțelegere în guvern, ci pe însăși încrederea desăvârșită ce domnește între toți oamenii politici.

În ceea-ce privește cearta la mesagiu, dl Ion I. Brătianu a constatat că o parte a opozițiunii a înțeles stricăciunea unor desbateri asupra politicii esterne, și a primit amânarea acestor desbateri, pentru vremea când ele se vor putea face și când guvernul va fi în măsură să răspundă tuturor învinuirilor ce s'ar ridica.

Dar aceea parte a opozițiunii a făcut dojeni privitoare la politica economică a guvernului. Dl Brătianu a arătat netemeinicia lor. După ce a arătat că și în această privință bunăînțelegerea în guvern e deplină, d-sa a învederat că si-

tuția economică a României a fost înrăurită de închiderea comunicațiilor pe apă.

Cu privire la politica din afară și la situația României dl I. C. Brătianu a spus din cuvânt în cuvânt următoarele:

Politica din afară.

„Viu acuma, dlor, la al 3-lea punct care a făcut obiectul de competenție al discuțiunii la care am luat parte, adică la politica din afară a României.

Am rugat să nu se facă această discuțiune pentru că n'am crezut că este în interesul obștesc ca să aibă loc atunci când guvernul nu poate să se joace cu politica și afacerea sa.

Desigur că este o deosebire mare între ceea ce face opozițiunea și datoria pe care o are guvernul.

Noi trebuie să pricepem cu sânge rece faptul că politica însemnează „prevedere și înfăptuire”.

Dvoastră vă mărginiți să arătați simțeminte necontrolate, a căror răspundere nu vă apare la fiecare moment. Astfel discuțiunea între opozițiune și guvern se stabilește pe un câmp foarte neprielnic.

Au fost și pentru noi liberalii vremuri când în opoziție ni se împunea o datorie cum este aceea care credeam că vi se cere astăzi Dvoastră.

La 1913 luni de zile ne-am silit a tăcea și tăcerea nu o întrerupeam de cât pentru a da guvernului ajutorul de care avea nevoie, și după cum unii din membrii guvernului de atunci ni-l cereau.

S'a făcut o mare nedreptate când s'a luat discursul meu dela 1913 ca dovadă pentru ținuta Dvoastră de azi, pentru că discursul meu l'am pronunțat atunci când biruința stabilea soarta armelor

când conferința dela Londra discuta condițiunile păcii. (Aplauze prelungite.)

Și tot așa de nedreaptă este și acuzațiunea adusă adineaurea, pe cale de întrerupere de dl Filipescu, care zicea: ați cerut guvern național când s'a declarat războiul și vecinul dlui Filipescu (dl Take Ionescu) o știe, nu l'am voit mai înainte. Nu numai că nu am cerut guvern național, dar am dat îndărăt ajutorul care mi se promitea ca să viu la guvern cu condițiunea cerută dinainte de a declara războiul ori cari ar fi condițiunile, în care m'aș fi aflat și ori-ce mi-ar fi zis convingerea mea în acele condițiuni. (Aplauze prelungite. Bravo!)

Voiu răspunde și la vorbirea dlui Grădișteanu că nu m'a întâlnit la Liga Culturală. Între numele acelor care s'au interesat de această ligă D. Grădișteanu — minunată lipsă de memorie, — uită pe întemeietorul, pe creatorul, pe sufletul ligei, pe Grigorie Brătianu. Dacă și-ar fi amintit de dânsul și dacă ar cânta în cataloagele dinții ale Ligei Culturele, va găsi poate numele meu.

Și față cu uitarea dlui Grădișteanu poate că e momentul de a spune și eu o amintire: Murind Grigore Brăteanu, au venit la mine amici din aceia cari hotăreau prezidențiile Ligei culturale și mi-au propus să fiu președinte al acestei Ligei. Le-am declarat: „Primesc președința Ligei, cu o condițiune, să ies pentru totdeauna din politica țării! (aplauze) căci nu pot ca să fac una și alta totdeauna, pentru că eu în Liga Culturală vedeam un instrument de cultură, cu un caracter pe care de sigur dacă l'au văzut mulți, nu au înțeles toți cum să-l întrebuințeze.

Domnilor, ziceam că cerusem să nu se discute politica din afară.

Dușmanii nostri însă au discutat-o și au făcut astfel icoana acțiunii guvernului și a situațiunii

internaționale încât, în afară sau pe deasupra altor însușiri de artiști ale vorbitorilor cari au vorbit înainte de mine, ei desigur au arătat că au în deosebi o însușire mare de zugrav. Intr'adevăr când un zugrav desemnează o priveliște, cu cât artistul este mai mare, cu atât tabloul reprezintă mai mult starea sufletească a omului care desemnează, decât înfățișarea naturii pe care ar vrea să o înfățișeze. Astfel, domnilor, văzând lumina vântată sub care se înfățișă acțiunea guvernului, am recunoscut mai mult patimile și amărăciunile sufletelor cari vorbeau, de cât situațiunea și țara pe care au descris-o (aplauze.)

Situația României.

Nu domnilor! situația României nu este scăzută: nu, d-lor, nu facem parte dintr'un regat batjocorit. Nici umilintă, nici desconsiderare, dină contră respect și considerare din partea străinătății (aplauze.)

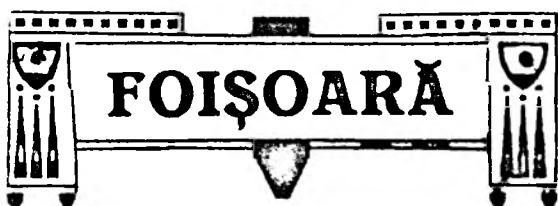
A înfățișa astfel situațiunea României este o greșală și un păcat. Sunt desigur cruzi acei cari, cunoscând neputința de a răspunde, ridică asemenea invinui. Sunt ei sinceri și sunt ei drepti? O vom vedea mai târziu când ni se va deslega gura noastră. În ori-ce caz este o durere mare de asculta câte am ascultat și de a nu putea răspunde. Credeți-mă că dacă ceva personal în sufletul meu poate să fie în asemenea împrejurări, acea parte personală suferă adânc văzând câte spuneți și la câte n'am dreptul să vă răspund (aplauze).

Dlor, n'am dreptul să vă răspund și sufer în momentul când văd aceasta, dar de sigur că nu sunt acestea trudele cele mari pe cari le avem noi de pe această bancă, noi pe cari ne credeți oboșiți sau pe cari nu ne credeți înțelepți de talia D-voastră (râset).

Nu, Dlor, trudele, pe cari le avem, ar trebui să fie și grijile D-voastră și de aceea am crezut că nu este o cerere prea mare din partea noastră ca, ce-

rând ajutorul D-voastră, să cer liniște din partea opozițiunii.

În ori-ce fel; nu este drept și nu se cuvine să luați în nume de rău ținuta hotărâtă a majorității, încrederea ei, liniștită pentru că ea nu o cerută de un om sau de colegii săi din minister ci de chemarea ce o avem, precum în biserică, când preotul slujește, reculegera și respectul se cere de slujba care o face și nu pentru cuvintele lui căci prin ele nu grăește voința unui om, ci credința a celor care-l înconjoară și nădejile lor ale tuturor. (Aplauze prelungite și îndelung repetate. Ovațiuni.)

FOIȘOARĂ

Prisacă de altădată.

(Urmare si fine)

Așa am umblat eu vre-o două veri; și într'un an am început să mă dau mai aproape de fată. Porneau să-mi iasă tusele sub nas. Și strângeam pe față de mână, și mă munceam să-i scot o veriguță de argint din degetul cel mic; și am furat și două năframe din sân; și simțeam eu că, cum trec zilele, intră un fel de tulburare în mine. Imi era dragă fața lui moș Ilicie. Aveam eu și un gând: să mă înțeleg cu dânsa, să iasă într-o noapte le mărghitea peonii, că eu am să vin și am să o aștept. Noaptea, pe lună, alifel vorbesc tineretele... Au glas dulce — ca viersul privighetorilor... Și fata se uită la mine, zâmbea și mă înțelegea...

Da' iasa, într-o zi, se scolă Dumitru Cămpanu din tusele lui, cu lolesua aprinsă, și începe a umbla printre știubele. Era așa prin

luna lui Cuptor, pe o vreme de secetă... Se oprește la știubele și iar: fuf!

Ce dracu să fie? mă gândesc. — Și mă dau aproape.

»Moșule, zic, ce este?

— Ia vină-coacă, Culsii zice Cămpanu. Vezi tu cum se hat muște ici și colo?

— Văd. Se apucă în lăbuțe și so'mpung cu acele.

— Dacă vezi, e bine. Apoi află, măi băiete, că la știubele noastre vin albine străine, ca să fure mierea... Iaca, este cineva care se năcăjește să ne le mana... Iaca, de-o săptămână tot cerc eu și pândesc, și văd că vin muște trimese, care hat pe-a noastre...

— Cum se poate, moșule?

— Iaca se poate.

— S'a cul muște să vie? zic.

— Apoi am eu prepus pe cineva...<

Și s'apucă Cămpanu și așază la vre-o două știubele țevi de trestie și închide de jur împrejur la urdiniș. Și vin albine, și vin, și intră hăl-hai, prin țevile de trestie, da' de eșit nu mai ies. Și după asta moșe el niște humă, — și scoate țava de la un știubei, și es albinele buluc. Și cum eșeau, el, cu pământuful, le stropea cu murulală... Face el tot așa și la celelalte urdinișuri, pe urmă mă la cu dânsul, și, repede, prin pădure, ne ducem pân' la prisaca

lui Buburuz. Ajungem acolo, se dă el pe lângă un știubei, se dă pe lângă altul, vede albine stropite cu humă.

»Măi Buburuz, zice, tu trimieți albinele la furat...<

Fata se uită uimită și mă întreba din ochi cel? Iar Buburuz s'a încrunțat și s'a întors spre Cămpanu:

»Măi, tu ești haidău, nu ești prisăcar, căcă grăești asemenea vorbă...

— Măi Buburuz, zice Cămpanu, ba eu 's prisăcar nu-s haidău. Eu albinele tale și le-am stropit cu humă și le văd aici. Albinele tale-s! Eu mă duc să spun boerului, măi Buburuz, și n'are să-ți fie moale...<

Moșneagul s'a uitat cu niște ochi ascuțiți, cu asprime, la Dumitru Cămpanu și și-a cutremurat barba când i-a răspuns:

»Măi zice, la porci, nu la albine!<

Și fata înfricoșată, pe prispă, lângă eștul păretelul, s'a uitat cu jale la mine; și parcă mi-a trecut o întiorare prin inimă...

Ne-am dus, M'am uitat înapoi. Pe față nu mai vedeam, iar moșneagul sta cu capul plecat, cu mare mâhnire, între albinele lui.

Iar Dumitru Cămpanu a băut o garafă de răchliu și s'a dat într'un suflet la boer, și a căzut în genunchi și a început să se vâste:

»Aman! aman, cucoane! Anu' lsta n'ă să

1. Aliații ar suferi pierderi materiale simțitoare, iar expediția lor ar da graș definitiv.

2. Pierderea a 200—250 mii soldați sârbi.

3. Jertirea Sârbilor ar face să scadă în mod simțitor prestigiul moral al antantei, și ar avea ca urmare intervenția Greciei și a României alături de puterile centrale. Prin aceasta Rusia ar fi serios primejduită.

4. Regelui Constantin i s'ar da posibil tatea să cedeze Germanilor Salonicul, cea mai importantă bază de operațiuni, iar armata grecească ar intra în Dodecanez în acțiune împotriva Italiei. Afară de aceasta litoralul grecesc ar deveni cel mai ideal ascunziș pentru submarinele germane. Marea mediterană ar ajunge astfel în stăpânirea acestor pirăți nevăzuți. Trupele engleze dela Dardanele nu s'ar mai putea retrage. Ar mai trebui să socotim că flota de pe mare grecească ar păși și ea împotriva noastră.

5. Pireul se găsește numai la distanță de 17 ore dela Egipt și faptul acesta ar face posibil ca submarinele să blocheze canalul Suez, împotriva căruia s'ar porni și o ofensivă turco-germană.

6. Retragându-se trupele franceze și engleze dela Salonic, ar fi exclusă și intervenția Italiei în Balcan. Tot așa nici Rusia n'ar putea să înainteze din Bagarabia.

7. Ar deveni liberi 600—700 000 de Turci, cari ar lupta apoi împotriva noastră și a Rusiei. În Persia s'ar putea înrola vre-o 400 000 soldați iar în Afganistan chiar 500.000 de soldați, cari ar putea fi conduși împotriva Indiei. Germanii s'ar putea folosi de bogatele izvoare materiale ale Orientului.

Nu e permis — scrie Cherradamo — să cedăm aceste avantajii dușmanului, dacă această în general e cu puțință. Salonicul se poate ține cu 150 mii de oameni. Dacă retragem trupele pierdem 200 mii Sârbi și 100 mii Englezi la Dardanele, iar ce e și mai greu dăm Germanilor 400 mii Greci, 600 mii Români și 400 mii Persiani, adică 1,400,000 soldați noi.

După o telegramă din Atena a agenției Reuter între guvernul grec și miniștrii plenipotențiar german și bulgar sunt în curs tratative diplomatice privitor la intrarea trupelor germane și bulgare în Macedonia grecească.

„Journal de Genève” se ocupă într'un articol mai lung cu situația actuală în Balcani și spune, că aliații nu părăsesc Salonicul, deoarece doresc să facă din portul dela Salonic o bază solidă pentru viitoarea mare ofensivă balcanică. Acesta e proiectul lui Joffre, care s'a dus în acest scop la Londra, ca s'o înduplece pe Anglia săvâitoare, iar marea ofensivă la primăvară despre care a vorbit ministrul Gallieni în camera franceză, nu va avea loc pe frontul oriental sau occidental, ci pe frontul sudestic și la care vor lua parte trupe engleze, franceze, rusești, italiene și sârbești. Acest proiect întâmplă două greutăți: întâi transportarea trupelor, alimentelor și a materialului de război din cauza submarinelor, iar a doua e de-

Dacă vom perde Salonicul.

„Guerro Sociale” publică un articol al lui Cherradamo, intitulat „Dacă pierdem Salonicul”. Cherradamo ce e ca orașul și portul Salonic să fie fortificat ca o cetate și profetește, în caz dacă s'ar pierde Salonicul, următoarele urmări pentru înțelegere:

Luăți-l, bre, puneți-l jos, și-i dați cincizeci de vergi, ca la oastea muscălească!

So răpede vâtavul, so răpăd feodorii boeresti, — iar ciocoiul printre știubei, își face vânt spre căsuță.

Eu stam de o parte. Văd ceva alb, un obraz parcă, la o fereastră, și mi s'a strâns inima. Și văd deodată și pe moșneagul Buburuz înălțându-se, fluturându-și barba, vânzolindu-se între slugi. Il văd colea, il văd între știubei, și numai zăresc prin soare fărmându-se o puzderie iute, un vârtej, — și parcă toată prisaca a început să bâzâie a războiu. Văd pe boer că pune mâinile la ochii și prinde să se apere, aud pe un fecior boeresc auzind, — și încep să se frământa, încep să fugă în toate părțile, dau năvală la cal, căii prind să zvârlă; s'am fugit și eu, au umblat și ei cărările pădurii, și apoi i-am întâlnit pe toți într'un târziu, cu obraji umflați puhavi, și cu ochii mițuți ca niște vârfuri de cușit.

Asta s'a întâmplat. Iar peste noapte a venit un șirag de căruțe, a încărcat Buburuz toate muștele lui, și s'a dus cu fată cu tot. S'a dus în alt colț de țară, în altă poiană, cine știe unde — și eu am rămas cu Câmpanu...

Da' Câmpanu, în tufa lui, se uita la sticlă eu rachiul și zicea că pe Buburuz l-au dus pe sus albinele cu tot cu fată.

Mihail Sadoveanu.

mai ai mană la prisacă... Este unu' Buburuz, care farmecă albinele, și le trimite la noi de ne fură mierea...

Când a auzit una ca asta stăpânul, rău s'a tulburat. Zice:

„Care Buburuz?...”

— Este unu' Buburuz, cucoane: are o fată. Frumoasă fată, cucoane! Și el farmecă albinele...

Atunci boerul s'a gândit pe semne mai mult la fată de cât la mana prisăcii lui. Boerul-i boer. S'a sculat și a dat poruncă să-i pue șeua pe cal. A luat cu el un vâtav și doi feciori boerești, l-a luat și pe Câmpanu, m'a luat și pe mine, și hai la prisaca cu albinele fermecate.

Da' eu atunci eram prost. Tot nu pricepeam ce vrea boerul, și nu pricepeam ce înțelesese fată. Ajungem noi. Găsim pe Buburuz cu fruntea încrețită și cu ochii tulburi. Mă uit eu, parcă nu-l mai cunosc.

Boerul nostru era gras tare și cărunt. Avea două bărbii și vorbea cam pe nas. Zice:

„Tu ești Buburuz?”

— Eu.

— Tu ai o fată?

— Eu am niște albine, răspunde Buburuz, pe care le vedeți. Muncesc la ele cu cinste și văd că dela dumneavoastră îmi vine năpaste. Judecătă este și văd că vine și altele...

Boerul se mânie.

„Mă! dce. Tu ai luat mana prisăcii mele

barcarez. Dacă aliații vor perde Salonicul, trupele lor mai pot debarca numai la Valona sau la Dedeagaci sau la Lagos. Italteni întăresc Valona, ba chiar și Durazzo și Giovanni di Medua dacă flota Italiană va putea ține de parte vasele de război austro-ungare.

România va rămâne neutră până la primăvară?!

România nu va lupta alături de Ungaria. — Descoperirea unui complot politic în București. — Se pregătea un atentat contra dlui I. Brătianu, E. Costinescu, N. Filipescu și Take Ionescu? — Impăcare între dnti miniștrii E. Costinescu și V. Morțun. — Un diplomat rus la București. — Intrevedere între dntii I. Brătianu și Titu Maiorescu. — Tratatul românobulgar.

Intr-o lungă corespondență dată din Sofia, d. A. Adorian, trimisul ziarului „Az Est“, vorbind despre ținuta României în actualul război european între altele spune următoarele:

„În România se urmărește cu o deosebită luare aminte acțiunea balcanică și mai cu seamă atitudinea Bulgarilor, despre cari se crede. în cercurile bucureștene, că încep să tragă cu ochiul spre Cadrilater.

României îi stau deschise două căi: sau se alătură puterilor centrale, sau rămâne și pe mai departe în strictă neutralitate. O alăturare la grupare înțelegerii acum nu mai e cu putință întrucât în cazul acesta România ar face o sinucidere.

Der unii români tot mai cred într-o învingere de partea Înțelegerii și ei nu vreau să se împace cu gândul că războiul european s'ar putea sfârși fără o mărire a României.

Afară de câțiva pușini politicieni prevăzatori, în România nimeni nu se gândește azi la o alăturare a României de partea puterilor centrale. Iar acestu nu numai pentru aceea, că în România se gândește cu ură la puțința unei războiului cu Ungurii, ci și pentru aceea că populația română și-a băgat în cap ideea că, chiar dacă ar și învinge puterile centrale, Rusia ar fi slăbită numai pentru un deceniu.

Ungaria și Austria sunt condamnate să piară,

Această idee într'atât s'a impuțerțat în România, încât ea nu poate fi clătinită nici de întâmplările de pe câmpurile războiului și nici de situația politică. Ba mai mult, ei nu s'ar lăsa ademiniți nici în cazul dacă li s'ar imbla Basarabia pe farsurie.

Situația României devine tot mai clară: ea să vină contra noastră, aceasta în prezent este cu neputință, iar ea să meargă cu noi este foarte greu. Rămâne deci singura cale: neutralitatea.

Deci, România va întârzia să ia o hotărâre cel mult la primăvară, sau și mai târziu decât atunci când pe teatrul de război se va produce în mod definitiv o nouă schimbare.

Vorbind despre situația Greciei și în special a României, ziarul otoman „Osmanischer Lloyd“ scrie următoarele:

„Situația economică a României asigură acesteia o împotrivire mult mai

mare decât Greciei, a cărei coastă sunt libere unui atac al inamicului și care totodată este nevoită să aducă alimente.

Atitudinea statelor balcanice se alătură succeselor militare, iar deoarece aceste succese le-au obținut puterile centrale, faptul acesta a întărit mult într-o anumite direcțiune și politica României.

Dela primul moment primul-ministru Brătianu n'a fost prieten germanilor. El este un bărbat cuminte și un mare patriot, care a ținut de o soartă rea mergerea României împotriva puterilor centrale.

Brătianu a reușit să câștige și pe ceilalți colegi ai săi din guvern pentru politica sa.

Ofensiva puterilor centrale în Serbia a îndemnat guvernul român să rămână deocamdată pe lângă politica de neutralitate.

Organizarea și pregătirea armatei române se face cu o mare iuteală.

Pentru oprirea concentrărilor rușești din Basarabia guvernul român a dat ordin pentru închiderea Dunărei, cu mine, deoarece bine știe România că Germania nu va arăta față de România o ținută atât de binevoitoare ca față de Grecia.

România vrea să se întărească, pentru ca să nu cadă jertfă neputinței sale. România avea teamă de Ruși, cari au năvălit adeseori în Moldova, dar nimicirea armatei sârbești a făcut să-i dispară această teamă.

În orice împrejurări, România o hotărâta să-și apere neutralitatea chiar și cu arma.

Ziarul „Naționalul“ anunță că raporturile personale între dnii miniștrii E. Costinescu și V. Morțun, cari au fost întrerupte mai multe luni, au fost luate la ultimul consiliu de miniștri. D. Morțun, recunoscându-și vina, a întins cel dintâiu mâna dlui Costinescu, de față fiind și d. Ion Brătianu în casa căruia se ținea consiliul.

Ni se anunță că fostul ambasador al Rusiei, la Viena, Șebeco, — a sosit la București, unde va rămâne câteva zile.

Ziarele românești dau mare însemnatate acestei vizite a diplomatului rus în România.

Ziarele oficiale din București anunță că d. Emil Costinescu, ministru de finanțe, a refuzat să admită ca plata taxelor de export pentru cele 50.000 de vagoane de cereale, pe cari societatea austro-germană, vrea să le cumpere, să fie făcută altfel decât în aur, chiar în țară.

D. ministru de finanțe a admis însă să se țină seama de diferența de agiu și să se stabilească un agiu fix.

Ni se telegrafiază din București că alaltăieri la Senat d. prim-ministru I. Brătianu a avut o lungă întrevedere cu d. Titu Maiorescu.

Cetim în ziarul comercial „Argus“ din București: „În vederea reluării circulației mărfurilor bulgare aflate în porturile noastre, ca și pentru aranjarea trimiterii mărfurilor românești aflate în portul Salonic, peste 3—4 zile va avea loc o conferință între delegați ai căilor ferate bulgare și direcțiunea generală a căilor ferate române.

Se speră că se va putea ajunge la o înțelegere, în înțelesul ca guvernul bulgar să iuțească pe toate căile, transporturile mărfurilor noastre aflate la Salonic.

Numai ajungându-se la o astfel de înțelegere guvernul român va permite transitarea mărfurilor bulgare pentru puterile centrale, că și a mărfurilor so-site transit pentru Bulgaria, din Austria și Germania“.

Sârbii nu depun armele!

— Declarațiile ofițerilor sârbi prizonieri. —

»Românul« scrie:

În gara dela Seghedin a sosit în zilele trecute pe la amezzi un transport de 160 prizonieri sârbi. Transporturile aceste nu mai trag atențiunea asupra lor, fiind ele zilnice, iar publicul obicinuit cu grupurile de soldați de diferite naționalități, ce se perândă în gară.

Prizonierilor sârbi înșirați lângă edificiul

gării li s'a împărțit de mâncare, un prânz cum li se dă și soldaților noștri.

Se găseau în acest grup de prizonieri și trei ofițeri sârbi, cari însă au luat prânzul în restaurantul gării. Infățișarea lor era simpatică. Aveau o ținută modestă, iar în uniformă lor nu mai păreau a fi ofițeri. Gulerul roșu însă le trăda rangul de căpitan, ce-l aveau în armata sârbească. Ei erau însoțiți de un cadet, care vorbea sârbește și care-i supraveghia. Cadetul n'a permis nici o apropiere de ofițerii sârbi prizonieri și așa am putut vorbi cu ei, de abia după ce părăsiră restaurantul, în fața frontului celorlalți prizonieri. Așa am aflat numele lor:

Jelenko Igovici, căpitan activ de clasa I dela batalionul al doilea al regimentului de infanterie 7 sârbească. A ajuns în captivitate, în 9 Octombrie la Belgrad. Un bărbat de o statură înaltă, cu mustețe mari.

Miloic A. Markovici, căpitan în rezervă de clasa I dela al doilea batalion al regimentului de infanterie 14 sârbească. Un om înaintat în etate, cu mustețe lungi, tipice sârbești. A fost făcut prizonier tot la Belgrad, în 9 Octombrie.

Branko Previci, căpitan în rezervă de clasa II dela batalionul I al reg. de infanterie 13 sârbească. Un tânăr afabil cu păr blond și de o infățișare simpatică. A ajuns în captivitate în 13 Octombrie la Torlak lângă Belgrad.

Ei vorbesc numai sârbește. Căpitanul activ *Jelenko Igovici* a declarat următoarele:

— Suntem de multă vreme prizonieri, dar avem cunoștința despre toate. Știm că a căzut și Prizrenul. Dar, știm și aceea că *armata sârbească nu va depune armele și nu se va preda*. Armata sârbă se mai poate apăra numai cu ajutorul Englezilor și Francezilor. Ajutorul acesta nu poate întârzia, deoarece se apără până când vor avea, cu ajutorul anglo-francez o formațiune militară, cu care se începă ofensiva.

La întrebarea că ce va face armata sârbească în starea ei de azi, dacă în general nu; va soși ajutor din partea Înțelegerii, căpitanul *Igovici* a răspuns:

— *Sârbii se luptă pe viață și moarte. Așa se luptă ei și acum, dar dacă aliații noștri nu ne vor putea ajuta, restul armatei sârbești va lupta până la cel din urmă om. Orice ar scrie ziarele — pe cari le putem ceti din bunăvoința de camarazi a ofițerilor cari ne supraveghează — veți vedea că Sârbii vor lupta, cât mai trăiește un soldat sârb. Sârbii nu depun armele și nu se predau.*

Puterea morală a armatei sârbești ce a mai rămas nu e frântă. Restul armatei sârbești se retrage în munții Muntenegrului și ai Albaniei și vor lupta acolo câtă vreme vor mai avea suflet în ei. Fără ajutor ei se vor răsleși în bande prin munți și vor lupta așa peste iarnă, dar campania sârbească nu se mai poate termina cu încheierea unei păci. Soldații armatei sârbești vor muri până la cel din urmă moarte de eroi, dacă așa li-e soarta, dar nu se predau.

La observarea că și până acum s'au predat mulți soldați sârbi, căpitanul a răspuns:

— *Aceia nu sunt sârbi adevărați! Chiar asta e rău, că armata sârbească e compusă din foarte multe rase de slavi. Unde au luptat Sârbii adevărați, au căzut în captivitate dușmană numai prizonieri capturați, iar nu de aceia cari s'au predat.*

Despre Rusia căpitanul sârb a spus:

— *Credința noastră în Rusia nu se clatină. Rusia ne va ajuta cu o armată de un jumătate milion. Armatele rusești vor fi în curând în Bulgaria.*

Atacul flotei rușești contra Bulgariei.

— *Rusia vrea să debarce trupe în Bulgaria.* —

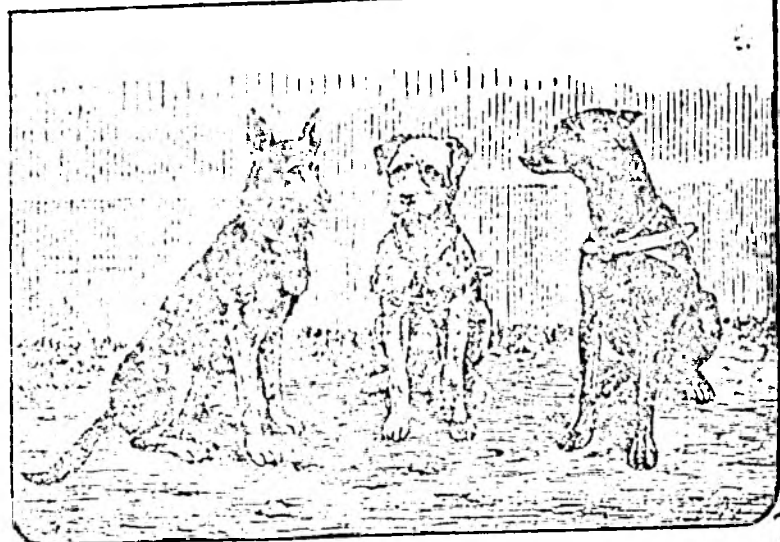
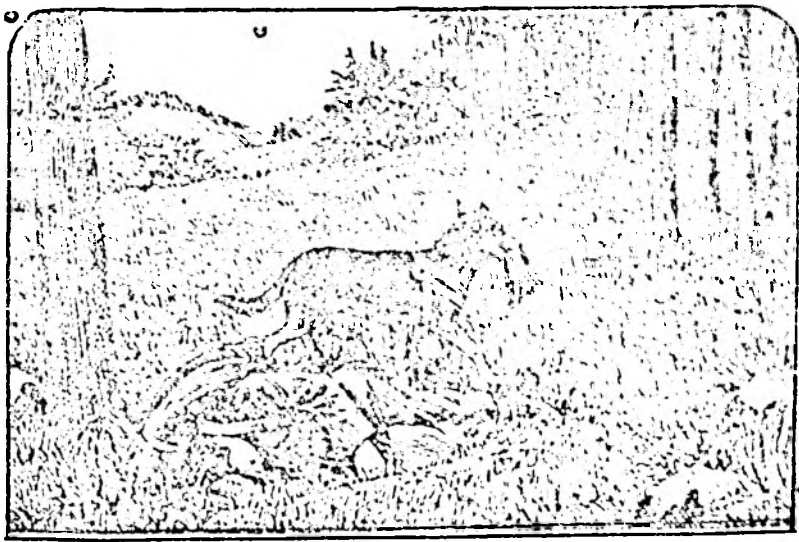
Din telegramele ce sosesc din București roiese, că flota rusească după o pauză mai lungă a început acum o nouă luptă în Marea Neagră, împotriva țărului bulgar. La câteva zile după intrarea Bulgariei în războiu vasele rusești au bombardat Varna și Burgas, dar n'au înfăptuit nici un succes militar, ci perzând două vase a încetat de a mai ataca. Au trecut săptămâni de atunci și Rusia începe acum iarăși o nouă acțiune cu mari forțe. După o telegramă, în fața Kaliakrei s'ar fi arătat 40 vase de războiu. Kaliakra se găsește pe țărmul românesc, cam la 50 kilometri spre nord dela Varna. De aci flota rusească s'a dus la Balcioc (care dela al doilea războiu aparține României) și în urmă la Ekrene (la frontiera româno-bulgară) care se găsește la distanță de abia 20 kilometri dela Varna. Euxinograd, unde flota se înșirase în linie de bătaie, e în nemijlocita apropiere de Varna, în direcția spre nord.

Scopul atacului rusec încă nu s'a putut constata. Vasele de războiu rusești s'au retras, dar din faptul că erau însoțite de multe vapoare de transport, se poate crede, că Rușii au de gând să debarce trupe pe țărmul bulgar. Prima lucrare a dat greș, dar că aceasta va avea vre-o continuare încă nu se poate ști.

La București a sosit următoarea știre despre ivirea flotei rusești: Luni dimineața la orele 9 și jumătate s'a arătat la capul Kaliakra 40 de vase de războiu rusești. O parte din neaste mergea spre Balcioc, iar 4 vase mari spre Ekrene, unde s'au oprit. Nu se poate ști cu siguranță unde s'a dus cea mai mare parte a flotei rusești. Se crede că spre Varna. Seara, către orele 10 se auzea dinspre Varna o canoadă puternică. Din cauza ceții nu se putea vedea nimic. Babuiturile puternice au cutremurat casele din Balcioc. Unii spun, că în apropierea țărmului românesc s'a dat o luptă navală.

O știre telegrafică din Constanța a confir-

Folosirea cânilor în războiu.

Cănele e folosit nu numai să păzească casa și curtea omului, ci și în războiu s'a recurs la el. Folosirea cănelui în războiu e aproape așa de veche, ca istoria războaielor peste tot. Încă regi Perzilor Cyrus și Xerxes s'au folosit de câni în războiul contra vechilor Greci; tot așa s'au folosit Galii (dela cari se trag Francezii de azi), cum și Germanii cei vechi. Aceasta a fost în timpurile foarte vechi, când cănele lupta alături de stăpânul lui, având totodată a-i apăra și lagărul. Ba au fost războaie, în cari cele dintr-o luptă s'au dat între câni ambelor armate răzmane.

În vremurile nu chiar așa vechi, un rol mai însemnat a jucat cănele în luptele de apărare ale Ungariei și Croației contra năvălirii Turcilor: în acest timp cănele nu mai luă însuși parte la luptă, ci avea mai mult chemarea de-a răsună prin lătratul lui, apropierea dușmanului. În războiul european prezent cănele se folosește în toate armatele și anume mai cu seamă la serviciul de saniteți, de siguranță și de pază. Deșteptăciunea, înțeleala și felul cum ține cănele la om, apoi agerimea simțului, îl face tare de folos la multe.

Pentru serviciul de siguranță și cercetare, în ajutorul posturilor și al avangardelor, cănele face foarte bune servicii. Dar mai însemnate sunt serviciile cănelui la aflarea soldaților perduți și răniți. De observat e însă, că nu orice soi de câni se potrivește în războiu. Pentru serviciile de saniteți se folosesc așa numitul soi german Airedale, Dobermanpinscher și Rotweiler.

Bine înțeles, pentru săvârșirea acestor grele și însemnate servicii, câni trebuie dresați (în-vățați). Mai înainte de toate cănele trebuie desvâțat a lătra pe soldatul aflat rănit. Cănele de saniteți nu e iertat să lătra, ea astfel să nu l afle dușmanul pe el sau pe soldații saniteți, ce merg după el. Ba prin lătratul cănelui, pericolul poate s'ajunge și mai mare, dacă prin aceasta dușmanul ar afla unde se află trupa.

De aceea, cănele se învață mai întâi, că, dacă a găsit un rănit, să-i iea ciubicia (șapca), pa care apoi să o aducă comandantului, ca semn că a dat de un rănit. Dar dacă rănitul n'ar mai avea ciubică? Nu-l rănește cumva cănele și mai tare pe soldat? Asupra acestei împrejurări un soldat german povestește următoarele: Eu am

foșt rănit în coaste la 29 August 1914 în lupta dela St. Quentin (Franța). Ne mai putându-mă trage, la 10 ore înainte de amiază am rămas într-o holdă. Aci am stat până seara la 7 ore, când s'a apropiat de mine un câne, care după ce m'a miroșit a fugit degrabă. Dar la vr'o 10 minute după aceea cănele a venit din nou urmărit de un soldat dela saniteți, care m'a luat în îngrijire. Eu până atunci n'am știut că sunt câni în serviciul de saniteți, dar când am văzut cănele tot mi-am cugetat, că trebuie să fie oameni în apropiere.

Cănele sanitar se folosește atât în decursul luptei, cât și după aceea. În deosebi prin locuri pârduroase sau greu de străbătut. Cu acest soi de câni — pe cari li arătam și în chipul de-alături — s'au făcut foarte bune experiențe în decursul acestui războiu. În armata germană, care la începutul războiului contra Franței luptă pe întreg frontul dela granița Elveției până la Dückerchen lângă Canalul Mânecei, s'au folosit 300 câni sanitari. Se spune chiar, că spre pildă cu ajutorul acestor câni, după o mare luptă, într-o seară au putut afla la 1000 de răniți. În armata asutro-ungară încă se folosesc câni sanitari

mat vestes, că flota rusescă a bombardat Luni dimineața din nou Varna. Dimineața pe la orele 6 au trecut pe la capul Kaliakra două torpiloare. Acestea făcând o recunoaștere s'au dus până la Varna, dar s'au întors imediat postându-se în Kaliakrei. Cătră orele 8 au venit dinspre Odessa în plin mers, 4 vase mari. Vasele sau înșirat în fața Euxinogradului în linie de bătaie și au început să bombardeze cu tărnie, durând canonada până la orele 10 înainte de amezzi, când din cauza ceții, vasele s'au retras. Forturile Varnei au răspuns energic. Din Balcic s'au putut distinge cu ochiul liber peste 30 de vapoare de transport. Se crede că Rușii vreau să debordeze trupe la Ekreoe.

Corespondentul lui „Pester Lloyd” anunță din București: Ministerul de interne român a primit următoarele despre arătarea flotei rusești: La orele 9 și jumătate s'a arătat în fața Balcicului escadra rusească, 4 torpiloare-vânătoare au mers spre Varna și au dat 51 pușcături. Când s'au retras au observat flacări și fum. Seara o parte din flota rusească a deschis focul împotriva frontierei bulgare. Câteva proiectile au căzut pe teritor românesc. Flota s'a ascuns la Kaliakra.

Grecia în ceasul cel mare.

Un măr de ceartă greco-bulgar.
— Grecia față de armata germană.
— Pregătiri de lupte mari.
— Lupta Turcilor în Grecia.

Deși urmărirea trupelor aliaților pe teritoriul grecesc n-a început încă, ea pare a fi aproape. Situația e de atare încât în curând ne putem aștepta la desfășurarea unor lupte grozave pe acest front.

Agenția bulgară publică următoarele:

Aratându-se bande în regiunea orașelului Pogradetz unde se retrăseseră o parte din trupele sârbești bătute la Struga, un detașament bulgăresc a fost silit, să meargă asupra acestui oraș. Apropiindu-se însă de Pogradetz detașamentul bulgăresc a fost întâmpinat cu focuri de pușcă dat fiind că se credea de Greci că erau soldați Sârbi. Soldații Bulgari au răspuns atunci. Din nenorocire au fost câteva pierderi și anume un ofițer, 2 soldați răniți din partea Bulgarilor și un soldat ucis și un ofițer rănit de partea Grecilor. În afară de aceasta 31 soldați greci au fost prinși împreună cu căpitanul lor.

La 19 Decembrie teți acești oameni cu ofițerii lor și armele lor au fost liberați autorităților grecești.

Din Viena se anunță:

Puterile centrale au trimis guvernului grec o notă în care îl anunță că trupele austro-germano-bulgare vor urmări trupele anglo-franceze și pe teritoriul grec, cerând totodată Greciei să-și arate punctul de vedere.

Grecia a răspuns acestei note. În acest răspuns Grecia cere să i-se respecte neutralitatea, garantând puterilor centrale, că va face ca trupele anglo-franceze cari se retrag să fie nevoite a părăsi teritoriul grec. Totuși, dacă armata puterilor centrale ar fi atacată de către trupele anglo-franceze și trupele austro-germano-bulgare ar fi nevoite să le urmărească pe teritoriul grecesc, guvernul nu va ține aceasta încălcarea teritoriului Greciei ca un »prilej de război«. Guvernul grec roagă însă ca aceste operațiuni militare să se facă pe teritoriul zonei neutre ce s'a stabilit mai dinainte, deoarece armatele cari vor trece această zonă, vor fi dezarmate ori cari ar fi ele, de către armata greacă.

Tot din ziarele germane spicuiem următoarele știri alarmante:

În jurul Salonicului generalul Sarraïl are trupe de armate pe un teritor foarte redus. În cazul unui foc de artilerie, aceste mâji de carne sânt expuse pieirii neputându-se retrage repede, nici să oprească atacul dușmanului, care e superior numeric.

E drept că austro-germano-bulgarii vor avea lupte foarte mari, eci în ajutorul Quadrupliștilor a sosit și flota, care va bombarda pozițiile germane.

Este de prevăzut, că aceste lupte cari vor urma, vor fi unice în felul lor din cauza celor mai mari pierderi de vieți omenești din câte se cunosc în istoria războaielor.

O telegramă din Geneva anunță că consiliul de război al înțelegerii a decis că să ridice armata care apără Salonicul la 400.000 oameni.

Ziarul »Bund« din Elveția, află din Salonic că se pot produce, încă mari săhimbări în Balcani. Înțelegerea nici nu se gândește să se lase de acțiunea ei în Balcani: ea vrea să înfăptuiască un mare plan în Macedonia ori în ținutul de coastă bulgar. La Salonic debarcă mereu trupe noi anglo-franceze. Cinci până la zece transporturi sosesc zilnic cu puteri mari de trupe și material de război.

Se telegrafiază din Londra că după toate semnele trei diviziuni turcești vor deschide luptele trecând hotarul grecesc; după ele vor urma vre o sută de mii de austro-germani, întrebuintând pe bulgari ca rezervă pentru caz de nevoie.

Știrile Săptămîinii.

Sibiu, 30 Decembrie n.

Expoziția pictorului Dimitrie Cabadaieff.

In sala mare a casinoului militar din Sibiu, cunoscutul și apreciatul pictor D. Cabadaieff, ale cărui lucrări de artă religioasă au fost bine primite în toate părțile, după o pauză de trei ani în care a lucrat cu îndârjire pentru înfăptuirea idealului său de artă, și-a deschis a doua expoziție de tablouri, inspirate în mare parte din viața Românilor ardelenți. Pășind în sală te surprinde, dela prima căntătură de ochi, bogăția de culoare, farmecul nou și puterea de a exprima idelle și simțimentele, care au mișcat sufletul și au condus cu dibăce penelul artistului. Aproape 50 de pânze se înșiră unele după altele, deschizând perspective variate vizitatorului dela cele mai robuste manifestații ale vieții și până la gingășia apusurilor de soare și a dimineților cu lumina redusă și plină de emoții.

Dl Cabadaieff s'a fertit totdeauna de-a întinde mâna acelorora, cărora le place să-și decoreze paleta cu arme bisare. Pictura lui e sănătoasă, largă, plină de aer, învălăută într'un zăbrănt ușor de poezie, adunată din vraja munților noștri, din tihna dulce a satelor și din miresma blăncătoarea a livezilor și câmpurilor românești.

Un întreg colț din viața țăranelor, așa cum este el, neidealizat, cu toate calitățile și defectele lui, cu durerile și

bucuriile desemnate în ochii și pe față, cu dutoși și deslănțuri de sentimente emoționante, se desfășoară pe încetul ca o umbrită a altor vremuri, păstrată undeva în tainița sufletescă a unui artist, care a trăit în mijlocul nostru, și a avut și darul să viețuiască aceea ce a văzut și a eternizat în culoare

Ținem să remarcăm cu deosebire din numeroasele tablouri, pe cari le-a expus pictorul Cabadaieff Bunica, în care scoate la iveală cu un realism mișcător tradiționala dragoste a bătrânului pentru nepotul ei, Păstorita, Ciobanul, Tăietorul de lemne și un șir întreg de pelsagii foarte interesante ca concepție coloristică și executare.

După regretatul Smigelschi, Dl Cabadaieff este al doilea măestru, care a eternizat în linii și culori scene ardelențești, cari își au valoarea lor în istoria lucrărilor de artă, căci au făcut cunoscut felul de a fi al poporului nostru și cu cercuri mai largi, și pentru aceasta îl felicităm.

Rugăm pe abonații Foii, cari au primit Mandate pentru reînnoirea abonamentului pe anul viitor, ca să grăbească cu trimiterea banilor acum înainte de sărbători. Am trimis mandatele de vreme, ca abonații noștri încă să trimită banii din vreme. Această și din cauză, că, după cum se știe, posta umblă mai încet, ca în alți ani, iar la administrația noastră încă nu mai este întreg personalul din trecut. Prin urmare ne trebuie ceva timp mai mult până când se regulează și rîndușto totul cum se cade. De aceea grăbiți-vă încă în momentul din urmă, înecându-vă cu atunci suntem apoi grozav de îngrăditiți cu lucrul chiar pe sărbători. Să nu se treacă însă cu vederea schimbarea prețului de abonament: 5 cor. 40 bani pe un an și 2 cor. 70 bani pe o jumătate de an. Abonații vechi pot trimite cu un mandat bani și pentru oarecari abonați noi, numai să scrie pe dosul cuponului de bani adresa întregă exactă a noilor abonați. Rugăm deci pe fiecare să lățească Foia în cercul cunoștințelor sale. Numeri de probă la dorință trimitem oricui gratis. E destul a ni se scrie pe o simplă carte poștală.

Decodată cu trimiterea banilor pentru Foia a nimerit a comanda și trimite bani și pentru câteva exemplare din »Calendarul Poporului« pentru ceva neamuri, vecini sau cunoscuți. În cazuri de acestea pentru fiecare calendar trebuie trimis, afară de prețul de 40 bani, încă câte 5 bani de fiecare bucată pentru postă.

Pentru ceice au comandat »Calendarul Poporului«. Primele mii din »Calendarul Poporului« s'au trecut, cât ce s'a pus în vânzare. Într'aceia o parte din hârtia comandată n'a sosit, astfel că în săptămîna trecută n'am mai putut tipări. Urmarea este, că acum câteva zile nu putem mulțumi pe toți ceice au comandat. De aceea ne rugăm, să nu ni se iese în nume de rău, dacă unele comande din urmă mai întârzie ceva. Observăm însă că avem destulă hârtie comandată de luni de zile, pe care în toată ziua o așteptăm. Dar ce să ne facem, dacă trenurile cu vagoane de mărfuri umblă așa de încet și neregulat? Avem însă nădejde, că pe Crăciun și Anul nou nu se va afla nimenea, care să nu fi primit Calendarul, chiar dacă s'ar fi comandat cât de multe. Ne rugăm deci de puțină îngăduință și bunăvoință. În aceste zile de acum, nu putem trimite decât comande mai mici sau numai o parte din comanda mai mari. Restul mai încolo ceva.

De altcum buna primire ce a avut-o Calendarul nostru și în acest an, ca totdeauna, cum și multele comande ce zilnic primim — e dovadă destul de grăitoare pentru învățăturile și sfaturile bune, ce le cuprind acest calendar. Oricine se va convinge despre aceasta, dacă îl va cumpăra. Pe lângă cele peste 50 chipuri diferite din război, la »Calendarul Poporului« e adusă o mapă cu câmpurile de luptă din Rusia, Franța, Belgia, Italia, Serbia și Turcia. Această mapă n'am putut-o trimite cu pachetele dela început, fiindcă nu era gata, dar de acum încolo

Cel mai vechiu și mai mare institut
financiar românesc din Austro-Ungaria

„ALBINA“

institut de credit și de economii în Sibiu

Filiale: Brașov, Bozoviciu, Elisabetopol, Lugoș, Mediaș și Mureșosorhei

Agenturi: Orșova, Sânmărtin, Sânmiclăușul-mare și Șelca-mare

Capital societar	K 6,000.000.—
Fonduri de rezervă și penziuni	„ 2,350.000.—
Portofel de cambii	„ 17,700.000.—
Imprumuturi ipotecare	„ 12,490.400.—
Depuneri spre fructificare	„ 24,500.000.—
Activuri fonciare în circulațiune	„ 10,000.000.—

Primește depuneri
spre fructificare cu **5-5** $\frac{1}{2}$ %

după termenul de abdicere, plătiind însuși darea de interese

execută asemnări de bani la America și îngrijește încasări de cecuri și asigurații asupra oricărei pieși, mijlocește tot felul de afaceri de bancă. — Orice informații se dau gratis și prompt atât de Centrala din Sibiu, cât și de filialele și agenturile institutului.

Direcțiunea.

ATELIERUL FOTOGRAFIC

din Piața mare Nr. 19

este complet renovat și înzestrat cu cele mai moderne aparate și mijloace tehnice.

Proprietarul cel nou, își va da silința să satisfacă pe deplin dorințele publicului.

Ca specialitate lucrez după fotografiile vechi și stricate, ca de pildă a celor căzuți în războiu, tablouri marite și pictate, cari vor fi cu totul asemănătoare.

Observare: Văduvele și orfanii celor căzuți în războiu vor avea scăzământ în plată.

Rugând să mi sprijiniți noua mea întreprindere, semnez cu stîmă:

RUDOLF KUNTE, fotograf

Sibiu, Piața mare Nr. 19,

vică-vis de prăvălia lui Fuchs.

Sprijiniți industria română!

Vasile Ban,

depozit de încălțăminte — la „Cisma mare roșie“.
Sibiu, Strada Onel (Burgergasse) Nr. 7, Sibiu.

Atrag atenția onoratului public din loc și jur că mi-am asortat

depozitul cu ghete

de tot felul și de lux pentru copii, dame și bărbați.

Prețul după cursul zilei

1500 pîrechi de bocanci

cu prețul dela 20 cor până la 28 cor. lucrați din materialul cel mai bun pentru domni, muncitori și militari.

Serviciu prompt.

Tot același depozit se află în strada Cîsnădiei Nr. 49 sub firma: L. Ban.

Nu perdeți ocazia și vă convingeți!

„FOAIA POPORULUI“

pe **CÂMPUL DE LUPTĂ**

se poate trimite ori-unde și cu încredere de ori-când, ceea ce aducem la cunoștința cetitorilor noștri, spre orientare, în urma unui multor întrebări ce primim mereu.

Prețul abonamentului este: **2 cor.** pe timp de 5 luni de zile.

Pentru abonamente pe câmpul de luptă statorim prețul de 2 cor. pe timp de 5 luni, fiindcă știm, că suma de 2 cor. (în bani de hârtie, bancnote de câte 2 cor.) se trimite mai ușor. Schimbarea adresei altundeva tot pe câmpul de luptă, sau mai târziu în vr'un oraș ori sat din înuntrul Monarhiei austro-ungare, se face gratuit; o destul a scrie nouă adresă pe o carte postală, unde să se spană însă și adresa de mai înainte.

Abonamente de acestea se pot face și din partea celor de acasă, cari doresc să trimită Foala la vr'un neam sau cunoscut de pe câmpul de luptă ori în altă parte a Austro-Ungariei.

E meritul războiului că am învățat să cruțăm!

Aceasta să manifestă imal ales la produsele economice. Astăzi să prețuiesc multe cari până acum preste tot nu au fost luate în considerare.

Acuma e timpul pentru sfârșitul (smicuratul) cucuruzului. Până acuma au fost cocenii cucuruzului o rămășiță fără preț! Astăzi însă nu mai sunt!

Nu aruncați coceni de cucuruz pe gunoii, nu-i ardeți fără scop!

Moara cu cilindre în Dicsöszentmárton cumpără acești coceni cu bani scumpi și plătește pentru toată 100 kg. K 3.50

Atențiune!

Fiește care să aduce coceni și să-i vînză în moara cu cilindre!

Mai consult-o dacă în fiește care comună să uflă una sau două persoane cari pentru o plată corespunzătoare aduc acești coceni pentru moara cu cilindre.

Cine-o aplicat la acest serviciu să-o înștiințeze la noi.

Dicsöszentmárton în Decembrie 1915.

**Prima moară cu cilindre din
vaiea Târnavei mici.**

Albina Institut de credit și economii.

Crema de dinți

KALODONT

70 filleri

Vînzare de mobile

Din cauza magazinului îngrămădit ajung la vînzare cu

prețuri reduse considerabil

cam 20 de mobile pentru camere de dormit, de domni, sufragerii, garnituri de club și salon, de culină și mobile singuraticice, precum și covoare, perdele etc; la

EMIL PETRUȚIU, Strada Salz 37,

Fabrică de mobile.

Telefon Nr. 47

Telefon Nr. 47